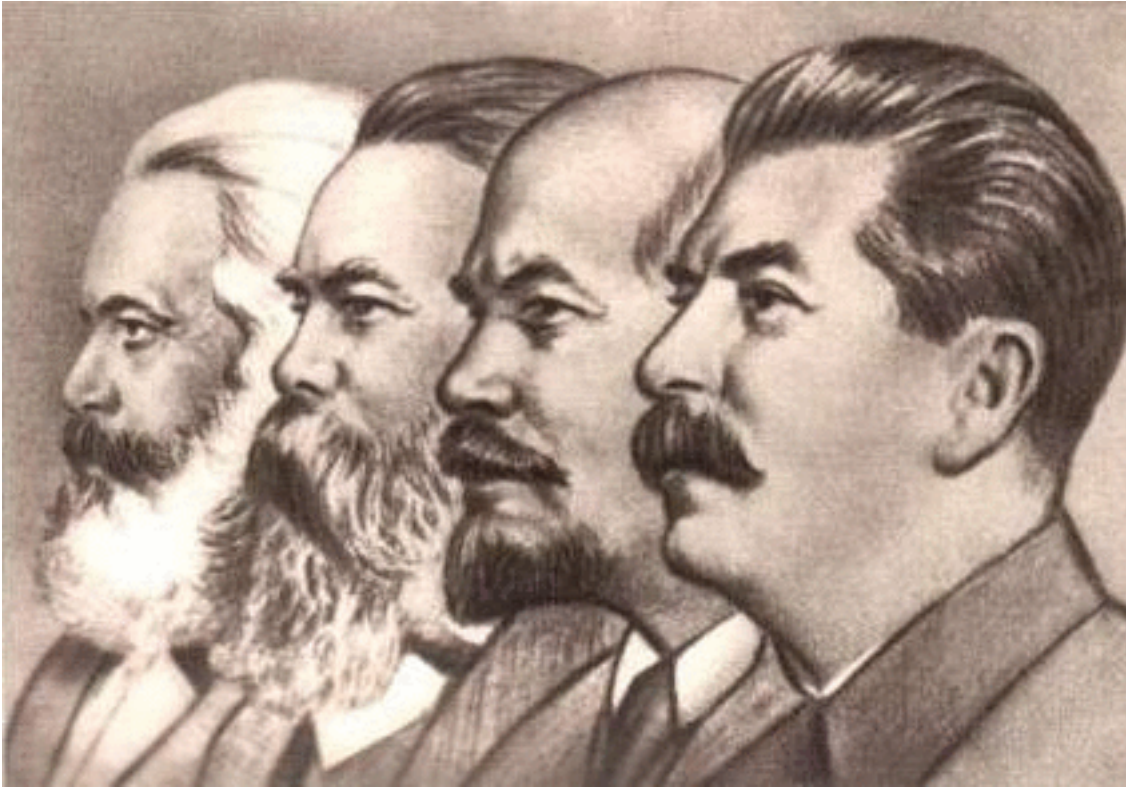

Sosyalistler Anayasa Referandumunda Ne Yapmalı?

İçeriği Yazan: [Evren ÇAVUŞOĞLU](#) [1] Zaman: Paz, 29/08/2010 - 11:00

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Bugüne kadar, gerek görsel gerek yazılı basında izlediğimiz Anayasa tartışmalarında üç aşağı beş yukarı aynı sözleri işittik. Konunun uzmanı

burjuva hukukçuları ve düzenin hizmetkârı gazeteciler iki ayrı cephede yer alarak, birbirlerinin tam zıddı iki görüş ortaya koydular.

Resmi ideolojiye karşıt olmak adına, **“bu ideolojinin tüm temel argümanlarına tezat”** yeni bir ideoloji (gayriresmi ideoloji) yaratmaya çalışan iktidara göbekten bağlı, liberal-neoliberal sol maskeli yeni-sağ görüşlüler (sivil toplumcular), dinci-gerici-cemaatçi güruhun yanı sıra **“eski ülkücüleri”** de saflarına katarak basında egemen sesi temsil ediyorlar. Tarihin, sınıf savaşımı tarihi olduğunu unutan ve sınıf kelimesini literatürlerden çıkarırken bir yandan da kendilerine “özgürlükçü sol” ismini takan küçük bir grup da, “resmi ideoloji”nin tezleriyle kendilerini bezemekten geri kalmıyor.

“Gayriresmi ideoloji”nin sözcülerine göre 12 Eylül referandumundan **“Evet”** çıkarsa, Türkiye demokratik ve özgür bir ülke olacak. Demokles’in kılıcı gibi üzerimizde sallanan “askeri vesayet” ortadan kalkacak, askeri ve sivil bürokrasi yerle bir olacak, hatta **“içimizdeki Sovyetler Birliği”** çökecek. Resmi ideolojinin temel dayanağı olan ordu-yargı klişinin el değiştirmesi ise militarizmin kökünün kazınmasına neden olacak. İdeolojisini günlük gazete yazıları veya televizyonlardaki kavga benzeri “kayıkçı kavgası” tadındaki tartışmalardan alan (en önemli örneği Rasim Ozan Kütahyalı) bu **“kaynaşmış, imtiyazsız ve sınıfsız kitlenin” Tayyip Erdoğan’ın** “biz onlara hap gibi sunuyoruz” diye bahsettiği, Anayasayı değiştirecek maddelere referandumda **“Evet”** diyecekleri gün gibi aşikar.

Burjuvazinin **“İslamcı kanadı”** ise bu gelişmeleri ellerini ovuşturarak bekliyor. Zira bu Anayasa değişikliğinin asıl önemi, devletin tüm kademelerinin burjuvazinin “İslamcı kanadı”nın eline geçmesidir. TSK’nin de, AKP’nin hegemonyasındaki ve hegemonyası dışındaki burjuvazinin İslamcı kanadı ile uzlaşma yolları araması (Dolmabahçe görüşmeleri, YAŞ kararları vs.) ve bunu kısmen de gerçekleştirmesi, ülkedeki çift başlı oligarşinin tek bir elde, “İslamcı burjuvazi”nin elinde toplanacağını göstergesi olacaktır.

Gayriresmi ideologların bilerek veya bilmeyerek dümenine su taşıdığı “İslamcı kanadın” özgürlükler ve demokrasiyle uzaktan yakından hiç ilgisinin olmadığını da çok yakından biliyoruz. Başörtüsüne özgürlük sloganları atan ve “Anayasa’ya evet” diyecek kişilerin demokrat olduğunu söyleyen, buna karşılık Anayasaya hayır oyu veren **“ya haindir ya gaflet içindedir”** diyen **Yeni Şafak** gazetesi yazarı **Prof.Dr Hayrettin Karaman’ın** son günlerde kaleme aldığı **“çoğulculuk İslam’a aykırıdır”** içerikli yazısı da, tezimizi doğrular niteliktedir.

Burjuva ideologlarının diğer bir tezi de anayasanın **“renksiz”** olmasıdır. Renksizden kasıt, toplumun laik yapısının kırılması, Kemalizm’in yok edilmesi ve serbest piyasa ekonomisine bağlı yapının kırılmasını önleyecek tedbirlerin alınmasıdır. Sınıfsal yapıyı ve sınıfsal mücadeleyi temel almayan bu yeni-sağ tezler; Türkiye’nin askeri bir vesayette olduğuna da o kadar çok vurgu yapmaktadırlar ki, toplumdaki resmi ideolojiye inanan insanlar bile “darbelerin” Türkiye demokrasisine darbe vurduğunu söylemektedir. Fakat askeri darbelerin belirli sermaye katmanlarının birbirleri üzerindeki mücadelesinde vurucu gücü oynadığını bilen “sosyalistler/devrimciler”, bu

söylemlere uzaktan hafif bir tebessümle cevap vermektedirler.

Zira sosyalistler ve devrimciler, bu ülkede tek parti döneminde de, çok partili dönemde de, askeri dönemlerde de askeri dönemler dışındaki sivil yönetimlerin suyun başında durduğu devirlerde de Türkiye’de demokrasinin olmadığını iyi bilmektedirler.

Devrimciler ve sosyalistler; Türkiye Komünist Partililerin tek parti döneminde nasıl öldürüldüğünü de, 6-7 Eylül olaylarını tertipleyenlerin Demokrat Parti ile birlikte sosyalistleri nasıl hedef gösterdiğini de, Milliyetçi Cephe hükümetlerinin kanlı katliamlara nasıl ortak olduğunu da, DSP hükümeti döneminde Ulucanlar Cezaevinde “Hayata Dönüş Operasyonu” ile devrimcilerin sistematik bir şekilde hayata bir daha dönememelerinin sağlanmasının da, 12 Eylül’de yargılanmaya başlanan Devrimci Yol davası sanıklarının AKP döneminde müebbet hapse mahkum olduklarını da iyi bilmektedirler.

Sosyalistler, Anayasa referandumunda ne yapmalıdır? Bu sorunun cevabını bulmak elzemdir. Sosyalistler hem resmi ideolojik hem de gayriresmi ideolojik enstrümanları ciddiye almamalı ve “somut durumların” somut tahlilini yaparak bu soruya cevap aramalıdır ve biz de bunu arıyoruz.

Anayasanın değiştirilecek Madde 53.a bendi, memurların toplu sözleşme haklarını kapsamaktadır. 53. maddenin yeni şekliyle yürürlüğe girmesi halinde artık sendikalar ile yöneticiler arasındaki görüşmeler olumlu sonuçlanmazsa, uyuşmazlık Kamu Görevlileri Hakem Kurulu’na havale ediliyor. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu ise bizzat burjuvazinin İslamcı kanadı tarafından yönetilecek. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu’nun verdiği kararı tartışmak mümkün olamayacak, zira bu kararlara “itiraz” yolu yok. **Aziz Çelik**’in dediği gibi bu uygulamaya “**zorunlu tahkim**” deniyor ve bu uygulamadan sonra memurlar greve gitme haklarını kaybediyorlar. Diyeceksiniz ki, memurların şu anda da grev hakkı yok, o zaman sendikal haklarında bir değişiklik olmayacak. Fakat şu anda “zorunlu tahkim” uygulaması olmadığından sendikalar bugüne kadar görüldüğü üzere Anayasa’nın 90.maddesine dayanarak greve gidiyorlardı ve AİHM de bu grevleri yasal olarak görüyordu. Zira şu anda görev yapan Uzlaştırma Kurulu’nun kararlarına itiraz yolu açıldı. Yeni Anayasa ile birlikte memurların sendikal haklarının kısıtlanacağı görülüyor.

Anayasa sürecinde sosyalistlerin ve devrimcilerin dikkat etmesi gereken diğer bir nokta ise Yargı ve Ordu’nun resmi ideoloji mensuplarında kalmasının, “oligarşinin çift başlılığını” sürdürmesine yol açmasını öngörmesidir. Bu oligarşik grupların birbirleri arasındaki sürtüşmenin artması ise toplumsal dokudaki çelişkilerin hızla artmasına yol açacak ve “sosyalistler” bu suni dengeyi bozmak için gerekli ortama kavuşacaktır.

Biz sosyalistler, **yeni** ve **gerçekten demokratik** bir anayasa istiyoruz.

İşte bizim “Anayasamız”dan 7 somut madde:

1-) 12 Eylül’ün bir ürünü olan **YÖK** ortadan kaldırılmalıdır.

2-) Türkiye Cumhuriyeti altında yaşayan her ulusa “kendi kaderini tayin hakkı” verileceği ilkesi Anayasaya girmelidir.

3-) Türkiye Cumhuriyeti, Anayasasına, mazlum milletlerin öncüsü olacağı ibaresini koymalıdır.

4-) Halk Meclisleri kurularak; temsili demokrasinin yanı sıra yerel düzeyde de örgütlenme sağlanmalıdır. Halk Meclisleri üretim ve siyasete doğrudan müdahale edebilmelidir.

5-) Dokunulmazlıklar kaldırılmalıdır. (Fikir özgürlüğü bağlamında “dokunulmazlık” hakkı saklı kalır.)

6-) Seçim barajı ortadan kaldırılmalıdır.

7-) Tüm “çalışanların” grev ve genel grev hakkı olmalıdır.

Bu değişiklikler hayata geçmediği sürece sosyalistlerin referandumda cevapları net olarak **“hayır”**dır.

@PolitikaDergisi.com

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 24’te yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi salık veriyor. Sayı 24’ü

indirmek için buraya tıklayınız. [2]]

Yorumlar

- [E-Dergi Yazıları](#) [3]
- [Güncel](#) [4]
- [İç Siyasa](#) [5]

Kaynak URL (03/05/2024 - 23:34 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/sosyalistler-anayasa-referandumunda-ne-yapmali>

Bağlantılar:

- [1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/evren-cavusoglu>
[2] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD24.zip>
[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/e-dergi-yazilari>
[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[5] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

